

22/09/2019

Οσιακός βίος της Αγίας Παρασκευής του Σάρωφ - Ντιβέεβο

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη της Αγίας Παρασκευής του Σάρωφ - Ντιβέεβο στις 22 Σεπτεμβρίου. Τη μέρα αυτή κοιμήθηκε ειρηνικά το έτος 1915 μ.Χ. σε ηλικία 120 χρονών.

Η Οσία Παρασκευή προέρχονταν από μια οικογένεια χωρικών από την επαρχία Ταμπώφ και το όνομά της ήταν Ειρήνη. Οι γονείς της την πάντρεψαν και έμεινε παντρεμένη για 15 χρόνια χωρίς να αποκτήσει παιδιά. Μετά το θάνατο του συζύγου της υπέφερε πολύ. Μετά από ένα ταξίδι της στο Κίεβο αποφάσισε να αφιερωθεί στο Θεό. Η κουρά της έγινε στο Κίεβο και πήρε το όνομα Παρασκευή. Έζησε για 30 χρόνια στο δάσος του Σαρώφ μέσα σε μια σπηλιά την οποία έσκαψε με τα χέρια της. Από τότε ακόμη θεωρούνταν δια Χριστόν σαλή και επειδή είχε και το προορατικό χάρισμα πολλοί άνθρωποι ζητούσαν τη βοήθειά της και τις προσευχές της. Ο Θεός επέτρεψε να υποφέρει την ίδια δοκιμασία με τον Άγιο Σεραφείμ. Ληστές την χτύπησαν σκληρά και έφτασε κοντά στο θάνατό. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της ζούσε κατά μακρά τακτικά διαστήματα στη Μονή του Ντιβέγεβο.

Είχε κάτι παιδικές κούκλες τις οποίες φρόντιζε σαν παιδιά της. Η Παρασκευή ήταν πάντοτε πολύ καθαρή, φορούσε καθαρά και ανοιχτόχρωμα ρούχα και μεριμνούσε να διατηρεί το κελί της σε άριστη κατάσταση, κάτι που δεν συμβαδίζει με το τυπικό των υπόλοιπων σαλών. Το κρεβάτι της το είχε στολισμένο με χοντρά μαξιλάρια και πολλές κούκλες και δεν το χρησιμοποιούσε σχεδόν ποτέ, αφού κοιμόταν ελάχιστα και ποτέ ξαπλωμένη.

Όταν έλεγε την Ευχή συνήθιζε να πλέκει κάλτσες, ενώ όταν έκοβε χόρτα με το δρεπάνι έκανε πολλές εδαφιαίες μετάνοιες.

Ο πνευματικός κόσμος ήταν ανοιχτός για εκείνην μπορώντας έτσι να βλέπει τις ψυχές και τις σκέψεις αυτών που την επισκέπτονταν.

Επίσης η Παρασκευή νουθετούσε και καθοδηγούσε μιαν άλλη δια Χριστόν σαλή, την Οσία Μαρία Ιβάνοβνα (βλέπε 26 Αυγούστου).

Στους επισκέπτες της συνήθιζε να βάζει μπόλικη ζάχαρη στο τσάι τους αν πρόβλεπε κάτι κακό. Το 1903 μ.Χ. όταν έγινε η ανακομιδή του λειψάνου του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ, η Οσία Παρασκευή προφήτεψε στον τσάρο Νικόλαο και στην τσαρίνα ότι θα γεννήσουν έναν διάδοχο, αλλά και όλα τα αιματηρά γεγονότα που συνέβησαν το 1917 μ.Χ. Είναι χαρακτηριστικό ότι γέμισε το φλυτζάνι του τσάρου με ζάχαρη κάνοντάς το να ξεχειλήσει. Όσοι είδαν το πρόσωπο του τσάρου μετά την έξοδό του από το κελί της οσίας είδαν ότι ήταν φανερά ταραγμένος. Πριν το θάνατό της έκανε μετάνοιες μπροστά στο πορτραίτο του τσάρου προβλέποντας έτσι την αγιότητά του.